

[Westermann.]

man har ogsaa nok Lov til deri at se en ganske alvorlig Trusel mod hele Folkeforbundets Bestaaen.

Ophører Folkeforbundet at eksistere, vil vi atter falde tilbage paa, hvad vi havde under Sikringsstyrken i 1914—18 under den store Verdenskrig, nemlig paa Bestemmelserne i Haagerkonventionen, som man nok kan sige midlertidigt har været annulleret, saa længe vi har skullet opfylde Forpligtelserne ifølge Folkeforbundspagten.

De Forhaabninger, visse indflydelsesrige Personer inden for Regeringspartierne har næret til, at Nedrustningskonferencen i Genève skulde bringe gode Resultater, tror jeg man nu kan se fuldstændig bort fra. Jeg tror, alle er enige om, at vi, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket i Europa, ikke kan se tilstrækkelig mørkt paa den Fremtid, der ligger for Europa. Det er min faste Overbevisning, og jeg kan sige, det er hele det konservative Folkepartis Overbevisning, at kun hvis vi har Forsvaret i Orden, har vi Udsigt til at bevare Freden indenfor Landets Grænser, sikre Rigets Bestaaen og opfylde vore internationale Forpligtelser. Men for at undgaa Misforstaaelse skal det samtidig siges, at i Arbejdet for at skabe Fred mellem Landene og i Arbejdet for at søge Tvistigheder mellem Landene afgjort ved Voldgift paa fredelig Vis vil man altid finde de Konservative forrest i Arbejdet.

De Udtalelser, den højtærede Statsminister fremkom med i Dag, gav en yderligere Baggrund for det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Udtalelser forleden, fordi de saa fuldkommen falder i Traad med disse Udtalelser, og fordi Statsministeren samtidig, i sin Egenskab af Forsvarsminister, har Evnen til at søge at faa noget gennemført paa dette Punkt. Og dør maa man indrømme den højtærede Statsminister, at man lige fra September 1929 i Genève til de senere Dage har hørt Statsministeren tage Standpunkter, som for alle maa synes at være noget afvigende fra det almindelige socialdemokratiske Partistandpunkt.

Det er ikke længere end ca. 14 Dage siden, at der fremkom en Udtalelse i det franske Blad „L'Agence économique et financière“ for 3. Oktober, hvor Statsministeren udtalte, at i Nordslesvig vil alle forsvare dette Land, som er dansk. Og ikke mindre tydeligt sagde den højtærede Statsminister, i Dag i sin Tale her, at der virkelig er Tale om et effektivt Værn for Grænsen, Grænsen skal værnes, sagde Statsministeren.

Det kan jeg fuldt og^g helt tiltræde. Men hvis der i den anførte Udtalelse til det franske Blad, at i Nordslesvig maa alle forsvare dette Land, som er dansk, skal ligge, at det kun er i Nordslesvig, der skal præsteres et Forsvar, er jeg ikke længere enig med Statsministeren. Enhver Del af Landet er lige saa dansk og skal lige saa vel forsvares som Grænsen i Sønderjylland.

Og det først og ikke mindst, fordi Sønderjyllands Skæbne afgøres paa Sjælland. Vi har Erfaring for, at den sønderjyske Grænse mange Gange er overskredet, uden at det har faaet nogen afgørende Betydning for Sønderjylland; først i det Øjeblik Regeringens Handlefrihed har været truet, har det faaet afgørende Indflydelse paa hele Landets Bestaaen, ogsaa for Sønderjyllands Vedkommende. Dertil kommer yderligere, at naar vi i Tilfælde af en Krig mellem en Østmagt og en Vestmagt — og først i denne Forbindelse anser jeg det for muligt, at vi kan blive inddraget i en Krig — ikke forhindrer en neutralitetsstridig Besættelse af Sjælland, udsætter vi os for det første for, at der bliver Kamp af Stormagts-hære her paa Sjælland med alle heraf følgende Ulykker for Land og Folk, og vi udsætter os ogsaa for, at Landets varige Selvstændighed udslættes.

Dette ligger saa lige til, for store Interesser for Stormagterne ligger i at besætte netop Sjælland, som flankerer de to Gennemsejlingsfarvande til Østersøen, Store Bælt og Sundet. Et værdifuldt Kort paa Haanden er Besættelsen af Sjælland for den Østersømagt, som vil spærre for en Vestmagt, som kommer til Undsætning. Saa fremt Østmagten — og i dette Tilfælde kan vi nævne vor sydlige Nabo — med dette gode Kort paa Haanden vinder Krigen, da er Danmarks varige Selvstændighed i Fare, fordi Tyskland i Fremtiden, for fuldstændig at sikre sig, maa se sin Interesse i ogsaa stadig at beholde dette Kort paa Haanden, og kun heri kan man se en Fare for Danmarks varige Bestaaen, fordi kun Tyskland, i Kraft af sin geografiske Beliggenhed, vil være i Stand til at berøve Danmark den.

Forsvaret af Sjælland maa derfor givet være dansk Forsvars Hovedopgave. Dette Standpunkt er ogsaa den kommanderende General kommet til, som han har udtalt ved Gennemførelsen af Loven af 1932. Og et Forsvar af Sjælland kan gennemføres — derom er hele Sagkundskaben enig — med overkommelige Midler. Men til Øforsvar hører baade en Hær og en Flaade. Vel kan en Ø forsvares af en Hær alene, men det vil blive